

Sygn. akt II K 373/15

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Przeworsku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Mariusz Fołta

Protokolant: st.sekr.sądowy Bogda Węglowska-Paluch

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Przeworsku A. W.

po rozpoznaniu w dniach 17 listopada 2015 r. i 14 grudnia 2015 r.

sprawy

R. K.

s. T. i Z. z domu K.

ur. (...) - J.

skazanego prawomocnymi Wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Jarosławiu XI Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w P. z dnia 11.07.2013 r. – sygn. akt XIK 357/13 za przestępstwo z art. 178a§4 kk popełnione w dniu 23.05.2013 r., na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby lat 5, której wykonanie zarządzone na mocy Postanowienia Sądu Rejonowego w Przeworsku z dnia 19.03.2015 r. sygn. akt II Ko 216/15,

2. Sądu Rejonowego w Przeworsku II Wydział Karny z dnia 21.04.2015 r. – sygn. akt IIK 179/15 za przestępstwa z art. 178a§4kk, popełnione w dniach 15.12.2014r, 5.01.2015r. na karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, zmienionym następnie na mocy Wyroku Sądu Okręgowego w Przemyślu z dnia 28.07.2015 r. sygn. akt II Ka 208/15 w ten sposób, iż skazano oskarżonego na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

I. na zasadzie art. 85§1 i §2 kk oraz art. 86§1 kk **łączy skazanemu** kary orzeczone Wyrokami Sądu Rejonowego w Jarosławiu XI Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w P. z dnia 11.07.2013 r. – sygn. akt XIK 357/13 oraz Sądu Rejonowego w Przeworsku II Wydział Karny z dnia 21.04.2015 r. – sygn. akt IIK 179/15 zmienionym następnie na mocy Wyroku Sądu Okręgowego w Przemyślu z dnia 28.07.2015 r. sygn. akt II Ka 208/15 i wymierza mu **łącznie karę** 3 (trzech) lat pozbawienia wolności

II. na zasadzie art. 576§1 kpk w zakresie nie objętym niniejszym wyrokiem łącznym, wyroki opisane w pkt 1 i 2 podlegają odrębnemu wykonaniu

III. na zasadzie art.624 § 1 kpk i art.17 pkt 1 i 2 dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia skazanego w całości od ponoszenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych

UZASADNIENIE WYROKU ŁĄCZNEGO

z dnia 14.12.2015 r. - sygn. akt II K 373/15

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. K. wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Jarosławiu z dnia 13 grudnia 2012 roku sygn. akt II K 1439/12 skazany został za przestępstwo z art. 178a§1 kk popełnione w dniu 29 października 2012 roku na karę grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych przy określeniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych.

Kolejnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Jarosławiu XI Zamiejscowy Wydział Karny w siedzibą w P. z dnia 11 lipca 2013 sygn. akt XI K 357/13 R. K. został skazany za przestępstwo z art. 178a§4 kk popełnione w dniu 23 maja 2013 roku na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania orzeczonej kary na okres próby 5 lat, którą to karę pozbawienia wolności zarządzono następnie do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Przeworsku z dnia 19.03.2015 roku sygn. akt II Ko 216/15.

Następnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Jarosławiu XI Zamiejscowy Wydział Karny w siedzibą w P. z dnia 13 października 2014 roku sygn. akt XI K 192/14 R. K. skazany został za przestępstwa z art. 178a§4 kk i 270§1 kk i art. 235 kk w zw. z art. 11§2 kk i 12 kk popełnione w dniu 20 lutego 2014 roku na karę łączną 5 miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbył w całości od dnia 05.01.2015r. do dnia 05.06.2015r.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Przeworsku z dnia 21 kwietnia 2015 roku sygn. akt II K 179/15 R. K. został ponadto skazany za dwa przestępstwa z art. 178a§4 kk w zw. z art. 178a§1 kk popełnione w dniach 15 grudnia 2014 roku i 15 stycznia 2015 roku na karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, zmienionym następnie na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Przemyślu z dnia 28.07.2015 roku sygn. akt II Ka 208/15, w ten sposób, że skazano oskarżonego na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd ustalił, iż skazany ma 48 lat, jest rozwiedziony, jest ojcem jednego dziecka w wieku 15 lat, jest bezrobotny, bez prawa do zasiłku, współwłaściciel samochodu osobowego T. (...) z 20002 roku, 0.3 arowej działki rolnej. Od dnia 05.06.2015 roku R. K. odbywa karę pozbawienia wolności z wyroku Sądu Rejonowego w Jarosławiu XI Zamiejscowy Wydział Karny w siedzibą w P. z dnia 11 lipca 2013 sygn. akt XI K 357/13.

Powyzszy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Jarosławiu z dnia 13 grudnia 2012 roku sygn. akt II K 1439/12 (k. 21), wyroku Sądu Rejonowego w Jarosławiu XI Zamiejscowy Wydział Karny w siedzibą w P. z dnia 11 lipca 2013 sygn. akt XI K 357/13 (k.41-42), wyroku Sądu Rejonowego w Jarosławiu XI Zamiejscowy Wydział Karny w siedzibą w P. z dnia 13 października 2014 roku sygn. akt XI K 192/14 (k.92), wyroku Sądu Rejonowego w Przeworsku z dnia 21 kwietnia 2015 roku sygn. akt II K 179/15 (k.64), wyroku Sądu Okręgowego w Przemyślu z dnia 28.07.2015 roku sygn. akt II Ka 208/15 (sygn. akt II K 179/15 k.104), karty karnej (k. 4-6), wykazu orzeczeń wykonywanych w trakcie aktualnego pobytu w/w osadzonego w jednostce penitencjarnej (k.10) opinii o skazanym (k. 54), informacji o pobytach i orzeczeniach (k. 55), opinii o stanie zdrowia (k.56), danych skazanego (k.63).

Wyrok łączny to instytucja karnoprocesowa, której zadaniem jest realizacja prawa karnego materialnego w zakresie kary łącznej wobec osoby prawomocnie skazanej lub wobec której orzeczono karę łączną wyrokami różnych sądów na kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu. Jak bowiem stanowi przepis art. 85§2 kk, podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w §1. Zgodnie zaś z art. 85 §1 kk orzeczenie kary łącznej następuje wówczas, gdy sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, za przestępstwa te wymierzone zostały kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Kryteria łączenia kar w wyroku łącznym określa art. 86 kk. W myśl artykułu 86§1 kk Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa, do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności.

W przedmiotowej sprawie zachodzą wszystkie wyżej opisane przesłanki przemawiające za wydaniem w stosunku do R. K. wyroku łącznego. Zachodzą one w stosunku do wyroku Sądu Rejonowego w Jarosławiu XI Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w P. z dnia 11.07.2013 r. – sygn. akt XIX 357/13 oraz wyroku Sądu Rejonowego w Przeworsku II Wydział Karny z dnia 21.04.2015 r. – sygn. akt IIK 179/14 zmienionym następnie na mocy Wyroku Sądu Okręgowego w Przemyślu z dnia 28.07.2015 r. sygn. akt II Ka 208/15. R. K. rozpoczął od 05.06.2015 roku odbywanie kary

pozbawienia wolności 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie XIX 357/13, natomiast wymierzona w sprawie akt II K 179/14 zmieniona następnie na mocy Wyroku Sądu Okręgowego w Przemyślu z dnia 28.07.2015 r. sygn. akt II Ka 208/15 kara 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oczekuje na wykonanie w dalszej kolejności. Obydwa te wyroki są prawomocne a orzeczone tymi wyrokami kary pozbawienia wolności nie zostały jeszcze wykonane. Ponadto kary wymierzone w tych sprawach dotyczyły przestępstw popełnionych przed dniem rozpoczęcia wykonywania którejkolwiek z kar podlegających łączeniu.

Poświęcenia uwagi również wymaga fakt, że połączona kara pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie XI K 357/13 została orzeczona wobec skazanego z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Jednocześnie należy jednak pamiętać, że w postępowaniu wykonawczym podjęto prawomocnie decyzje o zarządzeniu jej wykonania postanowieniem z dnia 19.03.2015 roku sygn. akt II Ko 216/15. W tych okolicznościach sankcję wymierzoną w tej sprawie należy traktować tak jak bezwzględną karę pozbawienia wolności. Nie może bowiem budzić wątpliwości to, że sprawca któremu w wyroku wymierzono karę pozbawienia wolności z zastosowaniem instytucji z art. 69 kk, ale wobec którego następnie zarządzono wykonanie tej kary jest osobą skazaną na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania w rozumieniu art. 89§1 kk. Słusznie wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 03.10.2005r. sygn. akt V KK 128/05, OSNKW 2005, z.12 poz. 119, „art. 89§1 kk stanowiący podstawę do orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania, nie znajduje zastosowania, jeżeli we wszystkich zbiegających się skazaniach zarządzono w postępowaniach wykonawczych wykonanie warunkowo zawieszonych kar”. Zarządzenie wykonania kary powoduje bowiem unicestwienie zastosowanego środka probacyjnego zarazem zmieniając kategorie skazania na bezwarunkowe.- wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16.10.2009 r., sygn. IV KK 273/08.

Odnosząc się do wymiaru kary łącznej według art. 86§1 kk należy stwierdzić, że kara łączna możliwa do wymierzenia wobec R. K. mieści się w granicach od 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności do 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Przy wymierzeniu kary łącznej Sąd może zastosować system absorpcji polegający na tym, że najsurowsza z wymierzonych kar pochłania pozostałe, system kumulacji polegający na zsumowaniu wszystkich wymierzonych kar jednostkowych, bądź system aspiracji, gdzie zaostreniu podlega najsurowsza z kar wymierzonych. O granicach kary łącznej decyduje stopień związku przedmiotowego i podmiotowego zbiegających się realnie przestępstw. W aspekcie przedmiotowym związek przestępstw wyrażają kryteria przedmiotowe poszczególnych czynów jak tożsamość pokrzywdzonych, rodzaj naruszonych dóbr prawnych, sposób działania sprawcy, bliskość czasowa poszczególnych przestępstw itd. W aspekcie podmiotowym chodzi o motywów bądź pobudki jakimi kierował się sprawca, podobieństwo rodzajów winy, zamiarów.

Analiza całokształtu tak podmiotowych jak i przedmiotowych okoliczności sprawy przemawia za celowością oparcia rozstrzygnięcia, w zakresie kary łącznej, na pośredniej regule łączenia kar a mianowicie zasadzie asperacji. Z jednej strony należy unikać nieuzasadnionego premiowania sprawcy popełniającego kilka przestępstw, do czego prowadzi reguła absorpcji oznaczającą w istocie wymiar kary za jedno z pozostających w zbiegu przestępstw oraz praktyczną bezkarność w zakresie pozostałych, z drugiej należy unikać konsekwencji w postaci kumulacji dolegliwości wynikającej z orzeczonych kar jednostkowych, a tym samym naruszenia zasady racjonalności wymiaru kary. W piśmiennictwie wskazuje się, że niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, asperacji jak i pełnej kumulacji, oparcie wymiaru na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia okolicznościami sprawy.

Sąd uznał, że celowym jest zastosowanie wobec skazanego tzw. zasady asperacji, co wyraża się w wymierzeniu kar łącznych w wysokości poniżej sumy, a powyżej najwyższej z kar podlegających łączeniu. Jako okoliczności działające na niekorzyść skazanego Sąd przyjął jego wielokrotną karalność, co niewątpliwie świadczy o braku poszanowania dla obowiązujących norm prawnych. Czyny zostały dokonane w znacznym odstępie czasu (lipiec 2013 rok i grudzień 2014 oraz styczeń 2015 rok). Z kolei na korzyść skazanego należało uwzględnić ścisły związek przedmiotowy pomiędzy czynami (te same kwalifikacje, to samo dobro prawnie chronione). Należy zwrócić uwagę

na to, że wcześniej wymierzone kary nie wpłynęły na poprawę zachowania R. K.. Sąd miał na uwadze, iż decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma względ na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popęlnienie wielu przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, jaki musi być brany pod uwagę przy wymierzaniu kary łącznej. Zdaniem Sądu zastosowanie pełnej absorpcji spowodowałoby, iż kara nie byłaby dla skazanego odpowiednio dolegliwa, nie osiągnęłaby celów wychowawczych i nie wdroyłaby go do przestrzegania porządku prawnego. Taka kara, jeśli zostałaby subiektywnie oceniona przez oskarżonego jako bardzo złagodzona, mogłaby przyczynić się do wyrobienia (lub pogłębienia) poczucie bezkarności, przekonanie o niesprawności systemu prawnego, o istnieniu mechanizmów umożliwiających znaczne złagodzenie prawnych dolegliwości i nie powstrzymałaby go od kontynuowania procederu popełniania przestępstw, jak też od podjęcia ich popełniania na nowo.

Zdaniem Sądu orzeczona kara łączna 3 lat pozbawienia wolności jest w pełni adekwatna wobec skazanego i uwzględnia wszelkie sądowe dyrektyw wymiaru kary łącznej. Zastosowanie wobec skazanego metody pełnej absorpcji prowadziłoby niewątpliwie do premiowania sprawcy popełniającego nie jedno, lecz więcej przestępstw. Z drugiej strony kumulacja prawomocnie orzeczonych jednostkowych kar pozbawienia wolności stanowiłaby dolegliwość, która przekroczyłaby potrzeby resocjalizacji.

Kara łączna orzekana w wyroku łącznym jest swoistego rodzaju podsumowaniem działalności przestępczej skazanego w okresie czasu objętego skazaniami za przestępstwa pozostające w realnym zbiegu. Wymierzając karę łączną Sąd wziął pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Ponieważ orzeczenie tej kary jest na korzyść skazanego (względem sumy kar jednostkowych), stąd przedmiotem oceny Sądu były elementy związane z osobą sprawcy. Na wymiar kary łącznej w wyroku łącznym istotny wpływ miało zachowanie się skazanego w zakładzie karnym. Sąd kierował się wiodącymi dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 85a kk, tj. dyrektywami prewencji indywidualnej i generalnej. Szczególna rola tych dyrektyw wynika z faktu, że kara łączna stanowi instytucję służącą do swoistego podsumowania działalności przestępczej sprawcy obejmującego syntetyczną i całościową ocenę zachowań sprawcy przejawiającą się w postaci jednej kary wymierzonej za pozostające w zbiegu realnym przestępstwa.

Sąd uwzględnił okoliczności podmiotowe, dotyczące skazanego, które zaistniały po wydaniu poprzednich wyroków. W tej mierze Sąd miał na względzie opinię o skazanym z Zakładu Karnego w P.. Z opinii tej wynika, że zachowanie skazanego w warunkach izolacji więziennej jest poprawne. Skazany został nagrodzony za aktywność, wysoki poziom wiedzy w organizowanych quizach i konkursach KO. W gronie współosadzonych funkcjonuje bezkonfliktowo, nie ma trudności z budowaniem właściwych relacji z innymi a swoją postawą pozytywnie wpływa na bardziej zdemoralizowanych osadzonych. Skazany postrzegany jest przez przełożonych jako osoba spokojna, kulturalna, przyjaźnie nastawiona do otoczenia. Z opinii wynika, że R. K. nie należy do podkultury przestępczej i dystansuje się od tego zjawiska. W stopniu dobrym stosuje się do wymogów regulaminu, porządku wewnętrznego, dba o ład, czystość w celi, higienę osobistą. W trakcie odbywania kary ukończył program readaptacji społecznej z zakresu profilaktyki i edukacji zdrowia. Przebywając uprzednio w Zakładzie Karnym w U. był zatrudniony w bibliotece zakładowej, angażował się do prac społecznych na rzecz jednostki penitencjarnej. Kontakty zewnętrzne z rodziną utrzymuje w formie rozmów telefonicznych, korespondencji oraz widzeń. Otrzymuje również pomoc z zewnątrz w formie paczek żywnościowych odzieżowych. R. K. dotychczas nie korzystał z zezwoleń na czasowe opuszczenie zakładu karnego. W związku ze stwierdzonym problemem alkoholowym w warunkach izolacji penitencjarnej ukończył program psychokorekcyjny pt. „Trzeźwa jazda”, skierowany do kierowców pojazdów odbywających karę za jazdę w stanie nietrzeźwości lub po użyciu alkoholu. Uczestniczył i ukończył również program pt. „Życie w trzeźwości”, skierowany w szczególności do skazanych pijących w sposób ryzykowny, szkodliwy, uzależnionych, którzy z uwagi na niski wymiar kary pozbawienia wolności nie mogą odbyć leczenia w warunkach izolacji więziennej. Skazany jest świadomy swojego problemu, konieczności utrzymywania abstynencji od alkoholu. R. K. karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowego oddziaływania i zadania programowe realizuje dobrze. W odniesieniu do popełnionego przestępstwa deklaruje samokrytycyzm.

Zauważyć należy jednak, że prawidłowe funkcjonowanie w warunkach zakładu karnego nie może stanowić podstawy do zastosowania, przy wymierzeniu kary łącznej, zasady pełnej absorpcji. Fakt, że skazany nie stwarza problemów natury wychowawczej w trakcie odbywania kary oznacza jedynie podporządkowanie się wymaganiom stawianym osobom odbywającym karę pozbawienia wolności. Kara łączna nie może stwarzać większych dolegliwości od tych, które wiązałyby się z kolejnym wykonywaniem poszczególnych wyroków. Wymaganiom tym z całą pewnością odpowiada jej wymiar ustalony przez Sąd.

Dobra opinia o skazanym pozwala stwierdzić, że kara wymierzona w wyroku łącznym spełni wobec skazanego swój cel wychowawczy. Wymierzając karę Sąd miał także na uwadze, aby kara nie stanowiła dolegliwości przekraczającej potrzeby resocjalizacyjne skazanego i taka właśnie w ocenie Sądu jest kara pozbawienia wolności wymierzona wyrokiem łącznym.

Pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach jednostkowych, których kary podlegały połączeniu, wobec braku podstaw do objęcia ich wyrokiem łącznym, pozostawiono do odrębnego wykonania.

Na zasadzie art. 624 §1 kpk oraz art. 17 pkt 1 i 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych Sąd zwolnił skazanego R. K. od ponoszenia kosztów związanych z wydaniem wyroku łącznego uznając, że ich uiszczenie byłoby dla skazanego zbyt uciążliwe ze względu na sytuację osobistą, majątkową i wysokość dochodów.